ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2001

Vyhlásené: 23. 12. 2001 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

564

ZÁKON

zo 4. decembra 2001

O VEREJNOM OCHRANCOVI PRÁV

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

§ 1
Predmet úpravy

Tento zákon upravuje

a) rozsah a spôsob, ktorým sa verejný ochranca práv[1]) ako nezávislý orgán podieľa na ochrane základných práv a slobôd fyzických osôb a právnických osôb pri konaní, rozhodovaní alebo nečinnosti orgánov verejnej správy,[2]) ak je ich konanie, rozhodovanie alebo nečinnosť v rozpore s právnym poriadkom alebo princípmi demokratického a právneho štátu a

b) podrobnosti o voľbe a odvolávaní verejného ochrancu práv, o jeho pôsobnosti, o podmienkach výkonu jeho funkcie, o spôsobe právnej ochrany a o uplatňovaní práv fyzických osôb a právnických osôb.

Sídlo a pôsobnosť verejného ochrancu práv

§ 2

Sídlom verejného ochrancu práv je Bratislava.

§ 3

(1) Pôsobnosť verejného ochrancu práv sa vzťahuje na

a) orgány štátnej správy,

b) orgány územnej samosprávy,

c) právnické osoby a fyzické osoby, ktoré podľa osobitného zákona rozhodujú o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

(2) Pôsobnosť verejného ochrancu práv sa nevzťahuje na Národnú radu Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“), prezidenta Slovenskej republiky, vládu Slovenskej republiky, Ústavný súd Slovenskej republiky, Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, spravodajské služby, na rozhodovacie právomoci vyšetrovateľov Policajného zboru, prokuratúru a na súdy s výnimkou štátnej správy súdov a dôvodov predpokladajúcich disciplinárne previnenie sudcu.[3]) Pôsobnosť verejného ochrancu práv sa nevzťahuje tiež na veci operačnej a mobilizačnej povahy.

§ 4
Voľba verejného ochrancu práv

(1) Verejného ochrancu práv volí národná rada z kandidátov, ktorých jej navrhne najmenej 15 poslancov národnej rady.

(2) Za verejného ochrancu práv možno zvoliť občana Slovenskej republiky, ktorý

a) v deň voľby dosiahol vek 35 rokov,

b) má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu,

c) je bezúhonný a jeho vzdelanie, schopnosti, skúsenosti a morálne vlastnosti dávajú záruku, že funkciu verejného ochrancu práv bude riadne vykonávať,

d) nie je členom politickej strany ani politického hnutia,

e) má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky,

f) súhlasí s voľbou za verejného ochrancu práv.

(3) Splnenie podmienok uvedených v odseku 2 overuje národná rada pred hlasovaním o návrhu na voľbu.

(4) Za bezúhonného občana sa na účely tohto zákona považuje občan, ktorý nebol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin alebo za trestný čin, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Bezúhonnosť sa preukazuje výpisom z registra trestov,[4]) ktorý nie je starší ako tri mesiace.

§ 5
Funkčné obdobie

Funkčné obdobie verejného ochrancu práv je päť rokov; začína plynúť dňom zloženia sľubu. Tú istú osobu možno zvoliť za verejného ochrancu práv najviac v dvoch po sebe nasledujúcich funkčných obdobiach.

§ 6
Sľub

(1) Verejný ochranca práv skladá do rúk predsedu národnej rady tento sľub:

„Sľubujem na svoju česť a svedomie, že budem dodržiavať Ústavu Slovenskej republiky, ústavné zákony, zákony a medzinárodné zmluvy vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, že sa budem podieľať na ochrane základných práv a slobôd fyzických osôb a právnických osôb pri konaní, rozhodovaní alebo nečinnosti orgánov verejnej správy a že základné práva a slobody budem chrániť v súlade s princípmi demokratického a právneho štátu.“.

(2) Zloženie sľubu potvrdí verejný ochranca práv svojím podpisom na listine s textom sľubu; na tejto listine musí byť uvedený dátum zloženia sľubu.

(3) Verejný ochranca práv sa ujíma funkcie zložením sľubu.

(4) Odmietnutie sľubu alebo sľub s výhradou má za následok neplatnosť voľby verejného ochrancu práv.

§ 7
Nezlučiteľnosť výkonu funkcie verejného ochrancu práv

(1) Výkon funkcie verejného ochrancu práv je nezlučiteľný s výkonom funkcie prezidenta Slovenskej republiky, poslanca národnej rady, člena vlády Slovenskej republiky, vedúceho alebo predsedu ústredného orgánu štátnej správy Slovenskej republiky, predsedu Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky alebo podpredsedu Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky, sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudcu, prokurátora, príslušníka Slovenskej informačnej služby, príslušníka Policajného zboru a iných ozbrojených zborov a s funkciou v orgánoch verejnej správy.

(2) Verejný ochranca práv nesmie popri výkone funkcie vykonávať žiadnu inú platenú funkciu, podnikať ani vykonávať inú zárobkovú činnosť s výnimkou správy vlastného majetku alebo majetku svojich maloletých detí, vedeckej, pedagogickej, literárnej a umeleckej činnosti, ak taká činnosť nenarúša riadny výkon funkcie a dôstojnosť funkcie a neohrozuje dôveru v nestrannosť a nezávislosť verejného ochrancu práv.

(3) Skutočnosti uvedené v odsekoch 1 a 2 sú prekážkou vo výkone funkcie.

Zánik funkcie verejného ochrancu práv

§ 8

(1) Pred uplynutím funkčného obdobia zaniká výkon funkcie verejného ochrancu práv

a) vzdaním sa funkcie,

b) stratou voliteľnosti podľa § 4,

c) nadobudnutím právoplatnosti rozsudku, ktorým bol odsúdený za úmyselný trestný čin alebo ktorým bol odsúdený za trestný čin a súd nerozhodol v jeho prípade o podmienečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody,

d) výkonom činnosti, ktorá je nezlučiteľná s výkonom jeho funkcie alebo

e) smrťou.

(2) Skutočnosti uvedené v odseku 1 písm. a) až d) je verejný ochranca práv povinný písomne oznámiť predsedovi národnej rady. Nadobudnutie právoplatnosti rozsudku, ktorým bol verejný ochranca práv odsúdený za úmyselný trestný čin alebo ktorým bol odsúdený za trestný čin, a súd nerozhodol v jeho prípade o podmienečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody a nadobudnutie právoplatnosti rozsudku súdu, ktorým bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorým bola jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, oznámi súd, ktorý vo veci rozhodol, predsedovi národnej rady.

§ 9

(1) Verejný ochranca práv sa môže vzdať svojej funkcie písomným oznámením predsedovi národnej rady.

(2) Výkon funkcie verejného ochrancu práv sa v takom prípade skončí uplynutím kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bolo písomné oznámenie o vzdaní sa funkcie doručené predsedovi národnej rady. Verejný ochranca práv je však povinný vykonať všetky úkony, ktoré neznesú odklad, aby podávateľ podnetu neutrpel ujmu na svojich právach.

§ 10

(1) Národná rada môže odvolať z funkcie verejného ochrancu práv, ak mu zdravotný stav dlhodobo, najmenej však počas troch mesiacov, nedovoľuje riadne vykonávať povinnosti vyplývajúce z jeho funkcie.

(2) Verejný ochranca práv je odvolaný z funkcie dňom nasledujúcim po dni, keď mu bolo doručené rozhodnutie národnej rady o odvolaní z funkcie.

Právna ochrana fyzických osôb a právnických osôb

§ 11

(1) Na verejného ochrancu práv sa môže obrátiť každý, kto sa domnieva, že pri konaní, rozhodovaní alebo nečinnosti orgánu verejnej správy boli porušené základné práva a slobody v rozpore s právnym poriadkom alebo princípmi demokratického a právneho štátu.

(2) Fyzické osoby môžu v styku s verejným ochrancom práv používať svoj materinský jazyk. Trovy tlmočného znáša štát.

§ 12

(1) Verejný ochranca práv je povinný zachovávať mlčanlivosť vo veciach ochrany osobnosti a vo veciach utajovaných skutočností,[5]) o ktorých sa dozvedel pri výkone svojej funkcie, a to aj po skončení svojej funkcie. Povinnosti mlčanlivosti môže verejného ochrancu práv zbaviť predseda národnej rady, to neplatí, ak ide o osobné údaje.

(2) Sprístupňovanie informácií o činnosti verejného ochrancu práv sa uskutočňuje podľa osobitného predpisu.[6])

(3) Verejný ochranca práv je v konaní oprávnený oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami.[7])

§ 13

(1) Verejný ochranca práv koná na základe podnetu fyzickej osoby alebo právnickej osoby alebo z vlastnej iniciatívy.

(2) Podnet možno podať písomne, ústne do zápisnice, telegraficky, telefaxom alebo elektronickou poštou.

(3) Z podnetu musí byť zrejmé, akej veci sa týka a čoho sa podávateľ podnetu domáha.

(4) Ak podnet nemá predpísané náležitosti, verejný ochranca práv bezodkladne vyzve podávateľa podnetu, aby v určenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem dní, neúplný alebo nejasný podnet doplnil alebo spresnil. Poučí ho aj o tom, ako treba doplnenie alebo spresnenie urobiť. Ak podávateľ podnetu napriek výzve verejného ochrancu práv v určenej lehote podnet nedoplní alebo nespresní a vo vybavovaní podnetu nemožno pre tento nedostatok pokračovať, verejný ochranca práv podnet odloží. O týchto následkoch musí podávateľa podnetu poučiť.

(5) Písomný podnet osoby, ktorá je pozbavená osobnej slobody, alebo osoby, ktorej osobná sloboda je obmedzená a ktorý je adresovaný verejnému ochrancovi práv, nepodlieha úradnej kontrole.

(6) Ak podávateľ podnetu požiada verejného ochrancu práv, aby sa jeho totožnosť utajila, alebo ak je jej utajenie v záujme vybavenia podnetu, pri vybavovaní podnetu sa postupuje len na základe

odpisu podnetu, v ktorom sa neuvádzajú osobné údaje.[8]) Každý zúčastnený na vybavovaní podnetu, komu je totožnosť podávateľa podnetu známa, je povinný o nej zachovať mlčanlivosť.

(7) Ak podávateľ podnetu požiadal o utajenie svojej totožnosti, ale charakter podnetu neumožňuje jeho vybavenie bez uvedenia niektorého z osobných údajov, treba ho o tom bezodkladne upovedomiť. Zároveň ho treba upozorniť, že vo vybavovaní podnetu sa bude pokračovať len vtedy, ak v určenej lehote písomne udelí súhlas s uvedením určitého potrebného údaja o svojej osobe.

(8) Podnet, v ktorom podávateľ podnetu neuvádza svoje meno, priezvisko a adresu (právnická osoba svoj názov a sídlo), je anonymný podnet. Anonymný podnet nemusí verejný ochranca práv vybavovať.

Postup pri vybavovaní podnetu

§ 14

(1) Verejný ochranca práv podnet preskúma.

(2) Ak verejný ochranca práv zistí, že podnet je podľa svojho obsahu opravným prostriedkom podľa predpisov o konaní vo veciach správnych alebo súdnych, žalobou alebo opravným prostriedkom v správnom súdnictve alebo ústavnou sťažnosťou, bezodkladne upovedomí o tom podávateľa podnetu a poučí ho o správnom postupe.

(3) Ak verejný ochranca práv zistí, že v miestach, kde sa vykonáva väzba, trest odňatia slobody, disciplinárne tresty vojakov, ochranné liečenie, ochranná výchova, ústavné liečenie alebo ústavná výchova, alebo v cele policajného zaistenia je nezákonne držaná osoba, túto skutočnosť bezodkladne oznámi príslušnému prokurátorovi ako podnet na postup podľa osobitného zákona[9]) a upovedomí správu takého miesta a dotknutú osobu.

(4) Ak sa podnet týka preskúmania právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo ak verejný ochranca práv dospeje k záveru, že rozhodnutie orgánu verejnej správy je v rozpore so zákonom alebo s iným všeobecne záväzným právnym predpisom, postúpi vec na vybavenie príslušnému prokurátorovi,[10]) prípadne urobí iné opatrenie, o čom upovedomí podávateľa podnetu. To isté môže urobiť aj s podnetom, ktorý obsahuje návrhy takých opatrení, ktoré patria do pôsobnosti prokuratúry.

(5) Prokurátor je povinný v lehotách ustanovených zákonom[11]) oznámiť verejnému ochrancovi práv opatrenia, ktoré vykonal na odstránenie nezákonnosti.

§ 15

(1) Verejný ochranca práv podnet odloží, ak vec, ktorej sa podnet týka, nepatrí do jeho pôsobnosti alebo ak náležitosti uvedené v § 13 ods. 4 neboli doplnené alebo spresnené v určenej lehote.

(2) Verejný ochranca práv môže podnet odložiť, ak zistí, že

a) vec, ktorej sa podnet týka, prejednáva súd a nejde o prieťahy v konaní alebo ak už súd vo veci rozhodol,

b) od opatrenia alebo udalosti, ktorých sa podnet týka, uplynul v deň doručenia podnetu čas dlhší ako tri roky,

c) podnet je zjavne neopodstatnený,

d) podnet je anonymný,

e) ide o podnet vo veci, ktorú už verejný ochranca práv vybavil a opakovaný podnet neobsahuje nové skutočnosti,

(3) O odložení podnetu a dôvodoch jeho odloženia verejný ochranca práv upovedomí podávateľa podnetu; to neplatí, ak ide o anonymný podnet.

§ 16

Ak verejný ochranca práv nepostupuje podľa § 14 ods. 2 až 4 alebo § 15, podávateľovi podnetu oznámi, že prijal podnet na vybavenie.

§ 17

(1) Pri vybavovaní podnetu je verejný ochranca práv oprávnený

a) vstupovať do objektov orgánov verejnej správy,[2])

b) vyžadovať od orgánu verejnej správy, aby mu poskytol potrebné spisy a doklady, ako aj vysvetlenie k veci, ktorej sa podnet týka,

c) klásť otázky zamestnancom orgánu verejnej správy,

d) hovoriť aj bez prítomnosti iných osôb s osobami, ktoré sú zaistené v miestach, kde sa vykonáva väzba, trest odňatia slobody, disciplinárne tresty vojakov, ochranné liečenie, ochranná výchova, ústavné liečenie alebo ústavná výchova a v celách policajného zaistenia.

(2) Orgány verejnej správy sú povinné na žiadosť verejného ochrancu práv

a) poskytnúť mu informácie a vysvetlenia,

b) umožniť mu nahliadnutie do spisu alebo požičať mu spis,

c) predložiť mu písomné stanovisko ku skutkovým a k právnym otázkam,

d) vysporiadať sa s dôkazmi, ktoré navrhne v odôvodnení rozhodnutia,

e) vysporiadať sa s opatreniami, ktoré navrhne,

f) vykonať opatrenia, ktoré navrhne v prípade ich nečinnosti, ak vykonanie takých opatrení vyplýva zo zákona alebo z iného všeobecne záväzného predpisu,

g) umožniť mu prítomnosť na ústnom prejednávaní a klásť účastníkom konania a osobám zúčastneným na prejednávaní otázky.

(3) Informácie a vysvetlenie podľa odseku 2 písm. a) môže odoprieť zamestnanec, ktorý by jeho podaním porušil štátom uznanú alebo uloženú povinnosť mlčanlivosti,[12]) ak tejto povinnosti nebol zbavený podľa zákona.

(4) Ak orgán verejnej správy nevyhovie žiadosti verejného ochrancu práv podľa odseku 2, verejný ochranca práv túto skutočnosť oznámi jeho nadriadenému orgánu, a ak takého niet, vláde Slovenskej republiky. Týmto nie je dotknuté ustanovenie odseku 3.

§ 18

Ak výsledkami vybavenia podnetu nie je preukázané porušenie základných práv a slobôd, verejný ochranca práv písomne o tom upovedomí podávateľa podnetu a orgán verejnej správy, proti ktorého postupu, rozhodovaniu alebo nečinnosti podnet smeruje.

§ 19

(1) Ak výsledkami vybavenia podnetu je preukázané porušenie základných práv a slobôd,

verejný ochranca práv oznámi výsledky vybavenia podnetu spolu s návrhom opatrení orgánu verejnej správy, proti ktorého postupu, rozhodovaniu alebo nečinnosti podnet smeruje.

(2) Orgán verejnej správy je povinný do 30 dní odo dňa doručenia návrhu opatrení oznámiť verejnému ochrancovi práv svoje stanovisko k výsledkom vybavenia podnetu a prijaté opatrenia.

(3) Ak verejný ochranca práv nesúhlasí so stanoviskom orgánu verejnej správy alebo ak prijaté opatrenia považuje za nedostatočné, vyrozumie o tom orgán nadriadený orgánu verejnej správy, proti ktorému podnet smeruje, a ak takého orgánu niet, vládu Slovenskej republiky.

§ 20

(1) Ak pri vybavovaní podnetu verejný ochranca práv zistí skutočnosti nasvedčujúce tomu, že pri činnosti orgánu verejnej správy bol spáchaný trestný čin, priestupok, iný správny delikt alebo disciplinárne previnenie alebo že bola porušená povinnosť ustanovená zákonom, oznámi to príslušnému orgánu.

(2) Orgán, ktorému verejný ochranca práv oznámi skutočnosť podľa odseku 1, upovedomí verejného ochrancu práv o opatreniach, ktoré na základe jeho oznámenia vykonal.

(3) Ak verejný ochranca práv považuje vykonané opatrenia za nedostatočné, oznámi túto skutočnosť nadriadenému orgánu, a ak takého niet, vláde Slovenskej republiky.

§ 21

(1) Ak pri vybavovaní podnetu verejný ochranca práv zistí skutočnosti nasvedčujúce tomu, že zákon, iný všeobecne záväzný právny predpis alebo vnútorný predpis vydaný orgánom verejnej správy porušuje základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb, môže podať podnet na jeho zmenu alebo zrušenie príslušnému orgánu.

(2) Orgán, ktorému verejný ochranca práv podal podnet podľa odseku 1, musí upovedomiť verejného ochrancu práv do tridsiatich dní o opatreniach, ktoré na základe jeho podnetu vykonal.

§ 22

(1) Verejný ochranca práv písomne upovedomí o výsledkoch vybavenia podnetu a o prijatých opatreniach podávateľa podnetu a osobu, ktorej základné práva a slobody boli konaním, rozhodovaním alebo nečinnosťou orgánov verejnej správy porušené.

(2) Ustanovenia § 14 ods. 3 a § 17 až 21 sa vzťahujú na verejného ochrancu práv a orgány verejnej správy aj vtedy, ak verejný ochranca práv plní úlohy, ktoré patria do jeho pôsobnosti, z vlastnej iniciatívy bez toho, aby vo veci bol podaný podnet.

Správa o činnosti

§ 23

(1) Verejný ochranca práv predkladá národnej rade každý rok v prvom štvrťroku správu o činnosti, v ktorej uvedie svoje poznatky o dodržiavaní základných práv a slobôd fyzických osôb a právnických osôb orgánmi verejnej správy a jeho návrhy a odporúčania na nápravu zistených nedostatkov.

(2) Verejný ochranca práv zverejní správu o činnosti podľa odseku 1 prostredníctvom internetu a periodickej tlače a prípadne aj prostredníctvom ostatných informačných prostriedkov.

(3) Verejný ochranca práv informuje o svojej činnosti a jej výsledkoch prostredníctvom internetu

a ostatných informačných prostriedkov.

§ 24

Ak verejný ochranca práv zistí skutočnosti nasvedčujúce, že porušenie základného práva alebo slobody je závažné alebo sa týka väčšieho počtu osôb, môže predložiť národnej rade mimoriadnu správu. Súčasťou mimoriadnej správy môže byť aj návrh, aby bola prerokovaná na najbližšej schôdzi národnej rady.

§ 25
Súčinnosť

Verejný ochranca práv pri výkone svojej pôsobnosti spolupracuje s príslušnými orgánmi verejnej správy, prokuratúry, s nadáciami, občianskymi združeniami, stavovskými organizáciami, občianskymi iniciatívami a ďalšími subjektami pôsobiacimi v oblasti ochrany základných práv a slobôd.

§ 26
Platové pomery verejného ochrancu práv

Platové pomery verejného ochrancu práv, paušálne náhrady a náhrady ďalších výdavkov súvisiacich s vykonávaním tejto funkcie sú rovnaké ako platové pomery, paušálne náhrady a náhrady ďalších výdavkov poslanca národnej rady vo funkcii podpredsedu národnej rady určené osobitným predpisom.[13]) Verejný ochranca práv je počas vykonávania svojej funkcie zúčastnený na zdravotnom poistení,[14]) nemocenskom poistení a dôchodkovom zabezpečení[15]) rovnako ako zamestnanci v pracovnom pomere. Verejnému ochrancovi práv patria prídavky na deti za podmienok a vo výške podľa osobitného predpisu.[16])

§ 27
Kancelária verejného ochrancu práv

(1) Zriaďuje sa Kancelária verejného ochrancu práv (ďalej len „kancelária“).

(2) Kancelária je právnickou osobou so sídlom v Bratislave, ktorá plní úlohy spojené s odborným, organizačným a technickým zabezpečením činnosti verejného ochrancu práv.

(3) Kancelária má právo požadovať od orgánov verejnej správy podklady a informácie, ktoré verejný ochranca práv potrebuje na plnenie svojich úloh.

(4) Na čele kancelárie je vedúci kancelárie, ktorého vymenúva a odvoláva verejný ochranca práv. Vedúci kancelárie zodpovedá za svoju činnosť verejnému ochrancovi práv.

(5) Kancelária verejného ochrancu práv je rozpočtovou organizáciou.[17])

(6) Náklady na činnosť verejného ochrancu práv a jeho kancelárie sa zabezpečia zo samostatnej kapitoly štátneho rozpočtu.

(7) Podrobnosti o organizácii a úlohách kancelárie upraví organizačný poriadok, ktorý vydá verejný ochranca práv.

§ 28
Prechodné ustanovenie

Verejný ochranca práv zvolený prvýkrát po nadobudnutí účinnosti tohto zákona začne vykonávať svoju pôsobnosť najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa zloženia predpísaného sľubu.

§ 29
Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 2002.

Rudolf Schuster v. r.

Jozef Migaš v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

1) Čl. 151a ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

2) Napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zákon Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 280/1997 Z. z. o Spoločnej zdravotnej poisťovni v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 274/1994 Z. z. o Sociálnej poisťovni v znení neskorších predpisov, zákon Slovenskej národnej rady č. 13/1992 Zb. o Slovenskej lekárskej komore, Slovenskej komore zubných lekárov a Slovenskej lekárnickej komore.

3) § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

4) Zákon č. 311/1999 Z. z. o registri trestov.

5) Zákon č. 241/2001 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
Zákon č. 52/1998 Z. z. o ochrane osobných údajov v informačných systémoch.

6) Zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií).

7) Zákon č. 241/2001 Z. z.

8) § 3 písm. a) zákona č. 52/1998 Z. z.

9) § 18 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre.

10) § 20 až 36 zákona č. 153/2001 Z. z.)

11) § 33 zákona č. 153/2001 Z. z.

12) Zákon č. 241/2001 Z. z.

13) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z. z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

14) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. v znení neskorších predpisov.

15) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 274/1994 Z. z. v znení neskorších predpisov.

16) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 193/1994 Z. z. o prídavkoch na deti a o príplatku k prídavkom na deti v znení neskorších predpisov.

17) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Úrad vlády Slovenskej republiky, Námestie slobody 1, 813 70 Bratislava,
tel.: 02 888 91 131, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.